

S/I Arbejdsmarkedets Erhvervssikring
Kongens Vænge 8
3400 Hillerød

10. november 2020

J.nr. 2020-32-1310
Dok.nr. 214441
Sagsbehandler

Sendt med Digital Post

Klage over videregivelse af personoplysninger

Datatilsynet vender hermed tilbage til sagen, hvor Elmer Advokater den 23. januar 2020 på vegne af K (herefter "klager") har klaget til Datatilsynet over, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ved brev af 23. august 2019 uberettiget har videregivet visse oplysninger om klager til dennes arbejdsgiver, arbejdsgiver

Datatilsynet
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
T 3319 3200
dt@datatilsynet.dk
datatilsynet.dk
CVR 11883729

1. Afgørelse

Efter en gennemgang af sagen finder Datatilsynet, at der er grundlag for at udtale **alvorlig kritik** af, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings behandling af personoplysninger ikke er sket i overensstemmelse med reglerne i databeskyttelsesforordningens¹ artikel 6, stk. 1, litra e, og artikel 5, stk. 1, litra c.

Nedenfor følger en nærmere gennemgang af sagen og en begrundelse for Datatilsynets afgørelse.

2. Sagsfremstilling

Den 1. april 2019 traf Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgørelse om at anerkende klagers anmeldte erhvervssygdom, som klager havde pådraget sig i forbindelse med sit arbejde som som en arbejdsskade.

arbejdsgiver blev samtidig skriftligt orienteret af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om afgørelsens udfald og muligheden for at klage over afgørelsen inden for 4 uger.

Den 1. juli 2019 anmodede klagers arbejdsgiver om at modtage en uddybende forklaring på afgørelsen. På den baggrund sendte Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ved brev af 8. juli 2019 en redegørelse til arbejdsgiver hvori Arbejdsmarkedets Erhvervssikring uddybede sin begrundelse for anerkendelsen med en beskrivelse af de arbejdsmæssige belastninger, som der var lagt vægt på i afgørelsen.

Efterfølgende rettede arbejdsgiveren ved mail af 8. august 2019 en fornyet henvendelse til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring for at få oplyst, om oplysninger om X indgik i afgørelsesgrundlaget, idet der i organisationen verserede rygter om, at klager

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse).

på den baggrund havde fået erstatning, men sådanne oplysninger fremgik ikke af den udbydende redegørelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, ligesom arbejdsgiveren ikke var blevet hørt over sådanne oplysninger.

Ved brev af 23. august 2019 oplyste Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til arbejdsgiver at der i sagen var oplyst om andre episoder, der skulle have fundet sted på arbejdspladsen, og som blandt andet omhandlede X, men som ikke var blevet tillagt betydning i forhold til afgørelsen om anerkendelse. I brevet blev det herefter uddybet hvilke konkrete forhold, der var beskrevet af klager, og som ikke var tillagt betydning, og som arbejdsgiveren derfor ikke var blevet hørt om.

Elmer Advokater klagede den 1. december 2019 på vegne af K til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring over dennes videregivelse af de ovennævnte oplysninger til arbejdsgiver i brev af 23. august 2019, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring besvarede den 10. januar 2020.

Det fremgår bl.a. af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings besvarelse, at:

"En arbejdsgiver har ret til at modtage alle de oplysninger en tilskadekomne har oplyst vedrørende de arbejdsmæssige forhold han har arbejdet under. Dette gælder uanset om oplysningerne er indgået i afgørelsen truffet af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Det følger af offentlighedslovens regler om "egen access", § 8.

Vi vurderer, at arbejdsgiveren konkret har ret til at få oplysninger om hvorfor vi har anerkendt sygdommen og samtidig at få oplyst hvilke arbejdsforhold/belastninger, der er beskrevet, også selvom nogle af forholdene ikke er indgået i Erhvervssygdomsudvalgets/AES vurdering.

Vi henviser endvidere til Ankestyrelsens principafgørelse 145-12, der præciserer arbejdsgiverens adgang til at få oplysninger vedrørende de arbejdsforhold der er beskrevet i en arbejdsskadesag."

På den baggrund rettede Elmer Advokater henvendelse til Datatilsynet.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har den 18. marts og 22. april 2020 afgivet udtalelser til sagen. Klager er den 25. marts 2020 fremkommet med bemærkninger til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings høringsvar af 18. marts 2020.

2.1. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings bemærkninger

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har med henvisning til sin begrundelse i brevet af 10. januar 2020 overordnet anført, at der efter Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings opfattelse ikke er sket en uberettiget videregivelse af personoplysninger eller er videregivet personoplysninger i strid med databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c ("dataminimering"). Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i den forbindelse henvist til, at det henset til arbejdsgiverens ret til en begrundelse var nødvendigt at videregive de omhandlede oplysninger.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring forstod og behandlede henvendelsen fra arbejdsgiver som en anmodning om aktindsigt efter offentlighedslovens regler om egenaccess. Oplysningerne blev således udleveret til arbejdsgiver efter reglerne om meroffentlighed i offentlighedslovens § 14, jf. princippet i § 8.

Om spillet mellem en arbejdsgivers adgang til at få oplysninger i en arbejdsskadesag og offentlighedslovens regler har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring henvist til, at arbejdsgivere

ikke er parter i arbejdsskadesager, men er tillagt klageret i tilfælde af, at en anmeldt arbejdsskade anerkendes, jf. arbejdsskadesikringslovens § 44, stk. 1, nr. 4. Der er ikke fastsat særlige regler i arbejdsskadesikringsloven om arbejdsgivers adgang til oplysninger i sagerne, hvorfor anmodninger herom derfor skal behandles efter de almindelige regler i offentlighedsloven, herunder offentlighedslovens § 14 (meroffentlighed), jf. princippet i § 8 (egenaccess).

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har endvidere henvist til Ankestyrelsens principafgørelse 145-12 om arbejdsskade, hvori styrelsen har fastslået, at arbejdsgivere har en partslignende status i sager om anerkendelse, hvilket bl.a. betyder, at den underretning om afgørelsen, som arbejdsgivere skal modtage, skal være ledsaget af en begrundelse. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har videre anført, at det også fremhæves i afgørelsen som et væsentligt hensyn, at arbejdsgiver skal have mulighed for at gå i rette med udsagn fra tilskadekomne (den registrerede) i forhold til arbejdsmiljø m.v., som arbejdsgiver måtte have en holdning til.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i øvrigt henvist til databeskyttelsesforordningens artikel 86 om behandling og aktindsigt i officielle dokumenter.

Endeligt har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anført, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring – herunder i lyset af reglerne om tavshedspligt m.v. – ikke havde grund til at antage, at der i den konkrete sag bestod en risiko for kompromittering eller krænkelse af klagers rettigheder og/eller frihedsrettigheder.

2.2. Klagers bemærkninger

Klager har overordnet anført, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har udleveret oplysninger, som klagers arbejdsgiver ikke har ret til at få aktindsigt i.

Klager har endvidere anført, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har videregivet flere oplysninger end der var nødvendigt for at klagers arbejdsgiver kunne tage stilling til spørgsmålet om anke af afgørelsen, hvilket er i strid med princippet om dataminimering i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c. Klager har i den forbindelse fremhævet, at arbejdsgiver ikke var blevet hørt over de omhandlede oplysninger under sagens behandling, ligesom de ikke blev tillagt betydning ved afgørelsen om anerkendelse.

Endelig har klager anført, at de omhandlede oplysninger havde en sensitiv karakter i lyset af konteksten, og at det kan have alvorlige sociale/erhvervsmæssige konsekvenser for en medarbejder, hvis oplysninger om X videregives til den pågældendes arbejdsgiver.

3. Begrundelse for Datatilsynets afgørelse

Det fremgår af artikel 86 i databeskyttelsesforordningen, at personoplysninger i officielle dokumenter, som en offentlig myndighed mv. er i besiddelse af, må videregives af myndigheden i overensstemmelse med EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, som den offentlige myndighed er underlagt, for at forene aktindsigt i officielle dokumenter med retten til beskyttelse af personoplysninger i henhold til databeskyttelsesforordningen.

Bestemmelsen indebærer, at spørgsmål om aktindsigt ikke skal afgøres efter databeskyttelsesforordningen, men i overensstemmelse med offentlighedsloven, forvaltningsloven eller specifikke regler om aktindsigt i anden lovgivning.

Datatilsynet lægger til grund, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring forstod og behandlede henvendelsen fra klagers arbejdsgiver som en anmodning om aktindsigt efter offentlighedsloven. Det blev i den forbindelse vurderet, at oplysningerne kunne udleveres efter reglerne om meroffentlighed i offentlighedslovens § 14, jf. princippet i § 8.

Datatilsynet finder imidlertid, at databeskyttelsesforordningens artikel 86 ikke finder anvendelse i den omhandlede situation, og at spørgsmålet om AES' hjemmel til at videregive de i sagen omhandlede oplysninger således skal vurderes efter reglerne i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1.

Det følger heraf, at behandling af personoplysninger kun er lovlig, hvis og i det omfang én af betingelserne efter artikel 6, stk. 1, litra a-f, er opfyldt.

Efter Datatilsynets vurdering er bestemmelsen i artikel 6, stk. 1, litra e, om offentlig myndighedsudøvelse det mulige hjemmelsgrundlag for den omhandlede videregivelse.

Som sagen er oplyst fremgår det, at de omhandlede oplysninger ikke er en del af den begrundelse, der er givet for anerkendelse af klagers sygdom som arbejdsskade. Datatilsynet henviser herved navnlig til AES' afgørelse af 1. april 2019 til klager og AES' brev af 23. august 2019 til arbejdsgiver

Det fremgår heraf, at der i sagen var oplyst om andre episoder, der skulle have fundet sted på arbejdspladsen, og som blandt andet omhandlede kX

, men som ikke var blevet tillagt betydning i forhold til afgørelsen om anerkendelse. Det fremgår således, at disse forhold ikke var blevet undersøgt eller tillagt betydning i vurderingen, hvorfor arbejdsgiveren ikke var blevet hørt om oplysningerne.

Efter databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, kan behandling – herunder videregivelse - af oplysninger ske, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Endvidere følger det af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c, at personoplysninger skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles ("dataminimering").

Datatilsynet finder, at det ikke kan anses som nødvendigt at videregive oplysningerne til arbejdsgiveren om klagers beskrivelse og oplevelser af X

Datatilsynet finder herefter, at AES ikke har handlet i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, ved at videregive de omhandlede oplysninger i brevet af 23. august 2019 til arbejdsgiver ligesom AES heller ikke handlet i overensstemmelse med det grundlæggende princip om dataminimering i forordningens artikel 5, stk. 1, litra c.

Datatilsynet har herved lagt vægt på, at oplysningerne ikke var tillagt betydning ved afgørelsen om anerkendelse, og således ikke var nødvendige for at arbejdsgiveren kunne tage stilling til spørgsmålet om anke. Efter Datatilsynets opfattelse, var de nødvendige oplysninger i den forbindelse allerede oplyst til arbejdsgiveren i AES' uddybende forklaring af 8. juli 2019 til arbejdsgiver

Datatilsynet har endvidere tillagt det vægt, at klagers arbejdsgiver ved sin henvendelse af 8. august 2019 alene ønskede oplyst, om X har indgået i afgørelsen om anerkendelse, hvilket AES blot kunne have besvaret benægtende med henvisning til den uddybende forklaring om grundlaget for afgørelsen i brevet af 8. juli 2019.

Efter Datatilsynets opfattelse kan AES' bemærkninger om Ankestyrelsens principafgørelse 145-12 om arbejdsskade i øvrigt ikke føre til en anden vurdering, idet afgørelsen omhandler spørgsmålet om, hvad der er relevant til forhold til begrundelsen for den underretning om afgørelse, som arbejdsgiveren modtager. Som det fremgår af principafgørelsen er pligten til at begrunde forbundet med arbejdsgiverens klageret.

Datatilsynet skal endvidere bemærke, at det efter tilsynets opfattelse må være muligt for en arbejdsgiver på anden vis at indhente oplysninger om X

Datatilsynet finder herefter grundlag for at udtale alvorlig kritik af Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikrings videregivelse af oplysninger.

4. Afsluttende bemærkninger

Det bemærkes, at Datatilsynets afgørelse ikke kan indbringes for en administrativ myndighed. Afgørelsen kan imidlertid indbringes for domstolene efter grundlovens § 63.

Kopi af dette brev sendes dags dato til Elmer Advokater til orientering.

Datatilsynet anser hermed sagen for afsluttet og foretager sig herefter ikke yderligere i sagen.

Med venlig hilsen

Bilag: Retsgrundlag.

Uddrag af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse).

Artikel 5. Personoplysninger skal:

- a) behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede (»lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed«)
- b) indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og må ikke viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål; viderebehandling til arkivformål i samfundets interesse, til videnskabelige eller historiske forskningsformål eller til statistiske formål i overensstemmelse med artikel 89, stk. 1, skal ikke anses for at være uforenelig med de oprindelige formål (»formålsbegrænsning«)
- c) være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles (»dataminimering«)

[...]

Artikel 6. Behandling er kun lovlig, hvis og i det omfang mindst ét af følgende forhold gør sig gældende:

- a) Den registrerede har givet samtykke til behandling af sine personoplysninger til et eller flere specifikke formål.
- b) Behandling er nødvendig af hensyn til opfyldelse af en kontrakt, som den registrerede er part i, eller af hensyn til gennemførelse af foranstaltninger, der træffes på den registreredes anmodning forud for indgåelse af en kontrakt.
- c) Behandling er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige.
- d) Behandling er nødvendig for at beskytte den registreredes eller en anden fysisk persons vitale interesser.
- e) Behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.
- f) Behandling er nødvendig for, at den dataansvarlige eller en tredjemand kan forfølge en legitim interesse, medmindre den registreredes interesser eller grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der kræver beskyttelse af personoplysninger, går forud herfor, navnlig hvis den registrerede er et barn.

Første afsnit, litra f), gælder ikke for behandling, som offentlige myndigheder foretager som led i udførelsen af deres opgaver.

Artikel 86. Personoplysninger i officielle dokumenter, som en offentlig myndighed eller et offentligt eller privat organ er i besiddelse af med henblik på udførelse af en opgave i samfundets interesse, må videregives af myndigheden eller organet i overensstemmelse med EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, som den offentlige myndighed eller organet er underlagt, for at forene aktindsigt i officielle dokumenter med retten til beskyttelse af personoplysninger i denne forordning.

Uddrag af Lovbekendtgørelse nr 145 af 24/02/2020 om offentlighed i forvaltningen (offentlighedsloven).

§ 8. Den, hvis personlige forhold er omtalt i et dokument, kan med de undtagelser, der er nævnt i §§ 19-29 og § 35, forlange at blive gjort bekendt med oplysningerne herom. Det gælder dog ikke, i det omfang de hensyn, der er nævnt i §§ 31-33, eller hensynet til den pågældende selv eller andre med afgørende vægt taler imod.

§ 14. Det skal i forbindelse med behandlingen af en anmodning om aktindsigt overvejes, om der kan gives aktindsigt i dokumenter og oplysninger i videre omfang, end hvad der følger af §§ 23-35. Der kan gives aktindsigt i videre omfang, medmindre det vil være i strid med anden lovgivning, herunder regler om tavshedspligt og regler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, databeskyttelsesloven og lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger.

Stk. 2. Stk. 1 gælder også i forbindelse med behandlingen af en anmodning om aktindsigt i dokumenter og oplysninger, som indgår i sager, der er undtaget fra aktindsigt efter §§ 19-21.